

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Lvdovici Molinæ, E Societate Iesv Theologiæ Doctoris, &
Professoris, Commentaria, In primam D. Thomæ partem**

Molina, Luis de

Lugduni, 1622

Index Articvlorum Qvi Fvsivs Explicantvr, Et Dispvationvm, Qvæ In Hoc
Opere pertractantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73915)

**INDEX ARTICVLORVM
QVI FVSIVS EXPLICANTVR,
ET DISPVATIONVM, QVÆ
IN HOC OPERE
pertractantur.**

Generalis S. Theologiae partitio. pag. 1. col. 1

QVÆSTIO I.

Virum præter Physicas disciplinas necessaria sit alia doctrina ad salutem. art. 1. disp. 1. 2. 2. b
Quid hoc loco nomine sacrae doctrine D. Thomas intelligat eiusdemque utilitas ac necessitas magis explicentur. disput. 2. 4. 2. c
Virum lumine naturali posimus cognoscere supremam nostram felicitatem in visione diuina essentia positam esse. disput. 3. 6. 2. d
Virum sacra doctrina sit scientia. art. 2. disp. 1. 7. 2. e
Virum Theologia sit habitus distinctus à fide. disput. 2. 10. 2. a
Virum Theologia subalternetur propria diuina scientiæ & Beatorum. disput. 3. 11. 2. a
Virum puro viatori diuina saltem virtute communicari posset euidens cognitio articulorum fidei. disp. 4. 12. 1. a
Virum sacra doctrina sit vna scientia. artic. 3. disput. 1. 14. 1. c
Virum rem esse à Deo reuelatam constituat rationem formalem obiecti Theologiæ. disp. 2. ibid. 1. f
Virum in Theologia habitus siue actus diuersarum conclusionum specie inter se differant. disp. 3. 16. 1. b
Quæ scientia notitiæve practica sit, & quæ speculatiua, quid item sit praxis. art. 4. disp. 1. 18. 1. d
Virum sacra doctrina sit scientia practica. disp. 2. 20. 1. b
Virum Theologia potius practica an speculatiua dicenda sit. disput. 3. 22. 1. b
Virum sacra doctrina sit dignior cæteris scientiis. art. 5. ibid. 2. f
Virum sacra doctrina sit sapientia. artic. 6. 26. 1. d
Virum Deus sit. subiectum Theologiæ. artic. 3. disput. 1. 27. 1. a
Virum subiectum scientiæ virtute continere debeat omnes scientiæ veritates. disput. 2. 28. 2. d
Virum sacra doctrina sit argumentatiua. art. 8. 29. 2. a
Virum Sacra Scriptura vti debeat metaphoris. artic. 9. 30. 1. b
Virum sacra Scriptura sub vna litera habeat plures sensus. artic. 10. disp. 1. 30. 1. d
De sensu literalitatis in propria, quàm in translata significatione vocum. disp. 2. 31. 1. b
Virum idem Scripturæ locus habere possit multos sensus literales. disput. 3. 32. 2. d
De sensu spirituali. disput. 4. 33. 2. b
 Molina D. Thom.

Virum ex sensu spirituali efficax argumentum ad res fidei confirmandas sumatur. disput. 5. 35. 1. d. e

QVÆSTIO II.

Virum Deum esse sit per se notum. artic. 1. 36. 1. b
Virum Deum esse demonstrari possit. art. 2. 38. 1. c
Virum Deus sit. artic. 3. ibid. 2. d

QVÆSTIO III.

Virum Deus sit corpus. artic. 1. 46. 2. c. f
Virum in Deo sit compositio formæ & materiæ. artic. 2. 47. 1. c
Virum sit idem Deus, quod sua essentia vel natura. art. 3. ibid. 2. a
Virum in Deo idem sit essentia & esse. artic. 4. disput. 1. 48. 1. a. b
Virum in rebus creatis existentia ab essentia distinguitur. disput. 2. ibid. 2. c
Virum Deus sit in aliquo genere. artic. 5. 54. 1. b
Virum in Deo sint aliqua accidentia. artic. 6. ibid. 1. e
Virum Deus sit omnino simplex. art. 7. disp. 1. ibid. 2. b
Virum simplicitas sit perfectio simpliciter. disp. 2. 55. 1. a
Virum Deus in compositionem aliorum conueniat. artic. 8. ibid. 2. c

QVÆSTIO IIII.

Virum Deus sit perfectus. artic. 1. disput. 1. 55. 2. e
Vira perfectior sit, essentiæ, an existentia. disput. 2. 56. 2. d
Virum in Deo sint perfectiones rerum omnium. artic. 2. disput. 1. 57. 1. c. d
De duplici perfectionum genere, & quomodo utrumque sit in Deo. disput. 2. ibid. 2. e
Virum aliqua creatura possit esse similis Deo. artic. 3. 59. 1. a

QVÆSTIO V.

Quid sit bonum. disp. vnica. ibid. 1. e

QVÆSTIO VI.

Virum Deus ita sit summum bonum, ut creata simul cum eo sumpta non efficiant maius bonum. disp. 1. 63. 1. d

Index Articulorum

trum solus Deus bonus sit per essentiam. disp. 2. 63. 2.f

QVÆSTIO VII.

trum Deus sit infinitus. art. 1.

64.2.b.c

QVÆSTIO VIII.

trum Deus sit in omnibus rebus. art. 1. disp. 1. 66. 1.a

trum ex operatione Dei immediata in res omnes recte colligatur existentia Dei in illis. disp. 2. 67. 1.a

trum Deus sit extra cælum in spacio infinito. disp. 3. 68. 1.d

Solutio cuiusdam obiectionis Scoti aduersus rationem D. Thomæ. disp. 4. 69. 1.b

trum Deus sit ubique. art. 2. 70. 2.b

trum Deus sit in omnibus rebus per essentiam, presentiam & potentiam. art. 3. 70. 2.c

trum esse ubique sit proprium Dei. art. 4. 71. 1.a

QVÆSTIO IX.

trum Deus sit immutabilis omnino. art. 1. 71. 1.b

trum esse immutabile sit Dei proprium. art. 2. disp. 1. 72. 1.b

trum cæli & Angeli suapte natura desinere nequeant, sintq; proinde suapte natura entia necessaria. disp. 2. 72. 2.

QVÆSTIO X.

Quid sit æternitas. art. 1. disp. 1. 73. 2.d

trum æternitas formaliter sit in Deo, careatque successione prioris & posterioris. disp. 2. 74. 1.d

trum ratio æternitatis pendeat ab anima. disputat. 3. 76. 2.d

trum æternitas in Deo sit mera duratio realis, an verò includat negationem. disp. 4. 78. 1.d

trum Deus sit æternus. art. 2. 79. 2.d

trum esse æternum sit proprium Dei. art. 3. 80. 1.c.d

trum æternitas differat à tempore. art. 4. 81. 1.b

trum in auro Angelorum cernatur prius & posterius. art. 5. disp. 1. 81. 1.c

trum præter æternitatem, æuum & tempus dentur aliaurationes. disp. 2. 85. 2.c

trum sit unum tantum æuum. art. 6. 88. 2.a

QVÆSTIO XI.

trum unum addat aliquid supra ens, & an unum & multa opponantur. art. 1. & 2. 89. 1.b.c

trum sit unus tantus Deus. art. 3. & 4. 89. 1.d.

QVÆSTIO XII.

trum aliquis intellectus creatus possit Deum videre per essentiam. art. 1. disp. 1. 90. 2.a

trum in nobis appetitus naturalis sit ad beatitudinem in particulari. disp. 2. 91. 2.f

trum essentia diuina ab intellectu creato per aliquam similitudinem videatur. art. 2. disp. 1. 98. 2.d

Quonam modo essentia diuina vniatur cum intellectu beati, ad eliciendam visionem beatificam. disp. 2. 102. 2.e.f

trum essentia diuina videri possit oculis corporalibus. art. 3. 104. 2.a

trum aliquis intellectus creatus ex viribus suis naturalibus possit videre diuinam essentiam. art. 4. ib. 2.d

trum intellectus creatus ad videndam diuinam essentiam indigeat aliquo lumine creato. art. 5. disp. 1. 106. 1.a.b

trum diuina potètia fieri possit, ut res aliqua diuinam essentiam naturaliter intueri possit. disp. 2. 111. 1.f

trum inter Beatos vnus perfectius diuinam essentiam intueatur quam alius. art. 6. disp. 1. 113. 2.e.f

trum melior potentia intellectu cum equali lumine glorie, clarius diuinam essentiam intueatur. disp. 2. 115. 1.e

trum omnes Beati aequaliter conètur ad visionem beatificam eliciendam. disp. 3. 117. 2.c

trum quicumque gradus beatiitudinis explevit appetitum Beati. disp. 4. 118. 1.c

trum visiones beatificæ hominum & Angelorum sint eiusdem speciei. disp. 5. 120. 1.a

trum videntes Deum per essentiam ipsum comprehendunt. art. 7. ibid. 2.d

trum videntes Deum per essentiam omnia in Deo videant. art. 8. disp. 1. 121. 2.d

Num rectè probauerit D. Thomas primam conclusionem. disp. 2. 122. 1.a

trum Beati in Deo videant omnia, quæ formaliter in Deo sunt. disp. 3. 125. 1.b.c

trum diuina saltem potentia Beati intueri possint essentiam non intuendo personas, aut vnã personam sine alia. disp. 4. 126. 1.c

Quousque se extendat cognitio Beatorum circa ea quæ eminenter sunt in Deo. disp. 5. 129. 1.c.d. quæ habet hæc membra.

Beatifica visio num creatura in Deo videatur, itemque an diuina potentia vnso esse possit qua nulla creatura videatur. Memb. 1. 129. 1.d

Examinantur sententiæ asserentium vel beatos omnes, vel solum Christum videre omnia, saltem quoad essentias quas Deus nouit. Memb. 2. 130. 1.a

Beati quoniam eorum videant quæ eminenter sunt in Deo. Memb. 3. 132. 1.e.f

Quinque dubia aduersus doctrinam traditam proponuntur. Memb. 4. 133. 1.d

Ad primum dubium responsio. Memb. 5. 134. 2.b

Ad secundum dubium responsio. Memb. 6. 135. 1.c

Responsio ad tertium dubium, & an anima Christi viderit infinita in Deo. Memb. 7. 136. 1.c.d

Quartum & quintum dubium dissoluitur. Memb. 8. 139. 1.d

trum beati in verbo intueantur preces, quas ad eos fundimus, visioque beatifica simplex notitia sit, & utrum in proprio genere videre possint omnia, quæ in diuina potentia continentur. disp. 5. ibid. 2.f

trum ea quæ videntur in Deo à videntibus diuinam essentiam per aliquas similitudines videantur. art. 9. 141. 1.a

Virum

& Disputationum.

*Utrum aliquis in hac vita possit videre Deum per esse-
sentiam. artic. 11. disp. 1. ibid. 2. c. d.*
*Utrum Moyses & Paulus in hac vita viderint diuinam
essentiam. disp. 2. 142. 1. b. c.*
*Utrum per rationem naturalem Deum in hac vita co-
gnoscere possimus. art. 12. 144. 1. e. f.*
*Utrum per gratiam habeatur altior cognitio Dei, quam
ea, quae habetur per rationem naturalem. art. 13.
144. 2. a.*

QVÆSTIO XIII.

*De variis generibus nominum, quae Deo conueniunt, &
utrum in hac vita conceptum absolutū & simplicem
ac proprium Dei efformare possimus. disputat. 1.
144. 2. e.*
*Utrum nomen à nobis impositum possit aliter significare
rem aliquam, quam à nobis res illa concipiatur. di-
sp. 2. 145. 2. b. c.*
*Utrum aliquod nomen dicatur de Deo substantialiter.
art. 2. 147. 1. c.*
*Utrum aliquod nomen dicatur proprie de Deo. art. 3.
ibid. 1. d.*
*Utrum nomina dicta de Deo sint synonyma. articul. 4.
147. 1. f.*
*Utrum ea quae de Deo dicuntur & creaturis, uniuocè
dicantur. art. 5. 148. 1. a.*
*Utrum nomina per prius dicantur de Deo quam de
creaturis. artic. 6. 148. 1. c.*
*Utrum nomina quae important relationem ad creaturas
dicantur de Deo ex tempore. art. 7. ibid. 2. a. b.*
*Utrum hoc nomen, Deus, sit nomen nature. articul. 8.
149. 1. a.*
*Utrum hoc nomen, Deus, sit communicabile. artic. 9.
ibid. 1. c.*
*Utrum hoc nomen, Deus, uniuocè dicatur de Deo per
participationem, & secundum naturam, & secun-
dum opinionem. art. 10. ibid. 2. a.*
*Utrum hoc nomen, Qui est, sit maxime nomen Dei pro-
prium. art. 11. ibid. 2. d.*
*Utrum propositiones affirmatiuae possint formari de
Deo. art. 12. 150. 1. f.*

QVÆSTIO XIII.

Utrum in Deo sit scientia. artic. 1. 150. 2. c.
Utrum Deus intelligat se. art. 2. 151. 1. f.
Utrum Deus comprehendat seipsum. art. 3. 151. 2. d.
*Utrum intelligere Dei sit eius substantia. articul. 4.
152. 1. a.*
*Utrum Deus intelligat alia à se propria cognitione. arti-
culus 5. & 6. disp. 1. 152. 1. c.*
Utrum scientia Dei sit discursiua. artic. 7. 157. 1. b.
Utrum scientia Dei sit causa rerum. art. 8. 157. 2. b.
*Utrum Deus habeat scientiam non entium. articul. 9.
158. 1. e.*
Utrum Deus cognoscat mala. artic. 10. 159. 1. b.
Utrum Deus cognoscat singularia. artic. 11. ibid. 2. b.
Utrum Deus cognoscere possit infinita. art. 12. ibid. 2. c.
*De erroribus circa diuinam praescientiam, ac nostrum
Molina D. Thom.*

*liberum arbitrium, rerumque contingentiam. art. 13.
disput. 1. 160. 1. d.*
*Quid non sine liberi arbitrij intelligendum sit. disput. 2.
163. 1. f.*

HIC INCIPIUNT DISPUTATIONES EX LIBRO CONCORDIAE LIBERI ARBITRIJ CUM GRATIAE DONIS EXCEPTAE.

*Libertas humani arbitrij demonstratur. disput. 3. 164.
1. a. quae habet haec membra.*
Rationes naturales afferuntur. Memb. 1. ibid. 1. a.
*Idem testimoniis sacrae Scripturae ostenditur. Memb. 2.
165. 1. b.*
*Ex sacris Conciliis eadem veritas confirmatur. Memb. 3.
166. 1. c.*
*Quod eadem circa liberum arbitrium concors fuerit Pa-
trum constantia. Memb. 4. ibid. 1. f.*
*Utrum voluntas in quo temporis puncto aliquid vult, li-
bera sit ad illud volendum nolendumue, & contra-
rio. disput. 4. 173. 1. a.*
*De concursu Dei cum causis secundis ad omnem earum
actionem & effectum. disput. 5. 173. 1. f.*
*Concursus Dei generalis an sit influxus, in causas, qua-
si prius eo mota agant, an immediatus cum illis in
earum naturales actiones & effectus. disputatione 6.
175. 1. e.*
*Appendix ad praecedentem disputationem: disputat. 7.
178. 1. c.*
*Diluuntur obiectiones aliae aduersus nostram sententiam
de concursu Dei generali. disput. 8. 182. 2. b.*
*De concursu Dei generali cum libero arbitrio ad opera
eidem naturalia. disp. 9. 184. 1. e.*
*Exemplum quo nonnulli explicare solent modum ope-
randi Dei per generalem concursum, excluditur, ve-
rusque modus apponitur. disput. 10. 186. 1. c.*
*Utrum si Deus ex necessitate nature eo precise modo
cum libero arbitrio, & aliis causis secundis influeret,
quo re ipsa nunc libere influit, contingere rem
tolleretur. disput. 11. 187. 2. b.*
De radice contingentiae. disput. 12. 189. 1. d.
*Utrum omnia quae in tempore sunt, fuerunt, ac erunt,
sint ex aeternitate Deo praesentia secundum suas pro-
prias existentias. disp. 13. 192. 1. b.*
*Utrum ideo res futurae contingentes certo à Deo cogno-
scantur, quia sunt ei praesentes secundum suam exi-
stentiam: indeque contingentia earum cum diuina
praescientia recte conciliatur. disp. 14. 195. 1. a.*
*Utrum per ideas futurae contingentiae Deus cognoscat
certo, simulque examinantur opiniones Scoti & Du-
randi. disput. 15. 199. 2. d.*
*Recte ne libertas arbitrij, & contingentia rerum cum
diuina praescientia conciliantur, ex eo quia quodcum-
que pro innata libertate euenit, esset Deus se non
aliud quam id ex sua aeternitate scuisse. disput. 16.
203. 1. e.*
*Utrum in Deo sit futurorum contingentium scientia,
qua item ratione cum ea libertas arbitrij, rerumque
contingentia consentiat. disput. 17. 208. 1. d.*

Index Articulorum

De praefinitionibus, & unde certitudo diuinae scientiae circa futura contingentia oriatur. *disput.* 18. 215. 2. b.
 Appendix, quae habet haec membra.
 Aliorum de utraque re sententia. *Memb.* 1. 215. 2. c.
 Praecedens sententia impugnatur. *Memb.* 2. 220. 1. c.
 Praefinitiones quousque sint admittendae. *Membrum* 3. 227. 2. a.
 Quaedam obiectio diluuntur. *Memb.* 4. 231. 2. a.
 Vtrum Deus cognoscat enunciabilia. *art.* 14. 236. 2. d.
 Vtrum scientia Dei sit variabilis. *artic.* 15. 236. 2. e.
 Vtrum Deus de rebus habeat scientiam practicam an speculatiuam. *art.* 16. 238. 1. d.

QVÆSTIO XV.

Quid Idearum nomine intelligatur, & vtrum concedende sint. *art.* 1. *disput.* 1. 238. 1. f.
 Vtrum ideae diuinae sint ipsamet rerum nature à Deo preconceptae, an potius ipsamet essentia diuina. *disput.* 2. 240. 2. e.
 Vtrum in Deo sint plures ideae. *art.* 2. 243. 2. e.
 Vtrum in Deo sint ideae omnium quae cognoscit. *artic.* 3. 244. 2. d.

QVÆSTIO XVI.

Quid sit veritas, & de variis illius acceptionibus. *disput.* 1. 245. 1. e.
 Vtrum relatis conformitatis in quo veritas est posita, realis sit an rationis. *disput.* 2. 248. 2. a.
 Vtrum veritas dicat solam relationem conformitatis cum sua regula & mensura. *disput.* 3. 249. 2. a.
 In qua acceptione verum sit passio entis. *disputat.* 4. 250. 1. c.

QVÆSTIO XVII.

Quid sit falsitas & quando in rebus reperiatur. *disput.* unica. 250. 2. a.

QVÆSTIO XVIII.

Quid sit vita & an Deo conueniat. *disputatio* unica 251. 2. b. c.

QVÆSTIO XIX.

Vtrum in Deo sit voluntas. *artic.* 1. 252. 1. a. b.
 Vtrum Deus velit alia à se. *art.* 2. *disput.* 1. *ibid.* 2. a.
 Vtrum velle alia à se sit perfectio in Deo. *disputat.* 2. *ibid.* 2. d. e.
 Annotantur nonnulla circa secundam conclusionem & solutiones argumentorum D. Thomae. *disput.* 3. 253. 1. e.
 Vtrum quidquid Deus vult ex necessitate velit. *artic.* 3. 254. 1. d.
 Vtrum voluntas Dei sit causa rerum. *artic.* 4. *disput.* 1. 256. 2. b.
 Crediderunt Aristoteles Deum agere ex necessitate natura, an potius libere. *disput.* 2. 257. 1. a.
 Vtrum voluntatis diuinae causa designari possit. *artic.* 5. *ibid.* 2. f.

De variis expositionibus huius loci 1. *Timoth.* 2. Deus vult omnes homines saluos fieri. *artic.* 6. *disput.* 1. 258. 2. a.
 Vtrum voluntas Dei semper impleatur. *disput.* 2. 263. 2. f.
 Explanatur Deum causam non esse peccati materialiter sumpti. *Appendix.* *disput.* 3. 265. 2. a.
 Vtrum voluntas Dei sit mutabilis. *artic.* 7. 270. 1. a.
 Vtrum voluntas Dei necessitatem rebus volitis imponat. *art.* 8. 270. 2. b.
 Vtrum voluntas Dei sit malorum. *articul.* 9. 270. 2. e.
 Vtrum Deus habeat liberum arbitrium. *art.* 10. 271. 1. c.
 De voluntate signi & quot signa sint diuinae voluntatis. *art.* 11. & 12. *disput.* unica. 271. 1. c.

QVÆSTIO XX.

Vtrum in Deo sit amor. *artic.* 1. 272. 1. b. c.
 Vtrum Deus omnia amet. *art.* 2. *ibid.* 1. e.
 Vtrum Deus aequaliter diligat omnia. *art.* 3. 272. 2. e.
 Vtrum Deus semper diligat magis meliora. *articulo* 4. 273. 1. a.

QVÆSTIO XXI.

Vtrum in Deo sit iustitia. *art.* 1. 273. 2. e. f.
 Vtrum iustitia Dei sit veritas. *art.* 2. 276. 2. f.
 Vtrum misericordia competat Deo. *art.* 3. 277. 1. a.
 Vtrum in omnibus operibus Dei sit misericordia & iustitia. *art.* 4. 277. 1. f.

QVÆSTIO XXII.

Quid sit providentia & an Deo conueniat. *art.* 1. *disput.* 1. 277. 2. b.
 Vtrum res semper assequantur finem ad quem ex diuina providentia ordinantur. *disput.* 2. 278. 2. b.
 Vtrum omnia subiecta sint diuinae providentiae. *art.* 2. 283. 1. a.
 Vtrum Deus omnibus provideat. *artic.* 3. *ibid.* 2. c.
 Vtrum diuina providentia rebus promissis necessitatem imponat. *art.* 4. *ibid.* 2. e.

QVÆSTIO XXIII.

Quid sit praedestinatio. *art.* 1. & 2. *disput.* 1. 287. 1. b.
 Vtrum praedestinatio praecipue sit intellectus an voluntatis. *disput.* 2. 288. 2. b. c.
 Quid nomine effectus praedestinationis comprehendatur. *disput.* 3. 290. 2. b.
 Quid sit reprobatio. *artic.* 3. 291. 1. c.
 Vtrum ex parte praedestinati detur causa praedestinationis. *artic.* 4. & 5. *disput.* 1. 294. 1. b. quae habet haec membra.
 Sensus quaestionis explanatur. *memb.* 1. 294. 1. c.
 De erroribus Lutheranorum, Origenis & Pelagij: quod item fides preuisa non sit ratio iustificationis, ac praedestinationis. *Memb.* 2. *ibid.* 2. b.
 Ambrosij Catharini sententia examinatur. *Membr.* 3. 295. 1. f.
 Sententia eorum examinatur, qui bonum vsum liberi arbitrij preuisum, ut prioritate saltem natura primam

& Disputationum.

nam gratiam iustificantiem antecedit, rationem pre-
destinationis adulatorum esse affirmat. Memb. 4. 297.1.c
An praeiudicium boni vsus liberi arbitrij, qui gratiam iustifi-
cantiem consequitur sit ratio predestinationis adulo-
rum, quid item sentiendum sit de iis, qui ad vsu sum-
rationis non perueniunt. Memb. 5. 300.2.a
D. Thomae, communiore inter Scholasticos de predesti-
natione sententia. Memb. 6. 301.2.a.b
Expenditur progressus quem in predestinandis repro-
bandisque hominibus nonnulli Deum habuisse con-
singunt, num etiam praeiudicium peccatorum, vel electio-
aliqua predestinatione antecesserit. Memb. 7. 308.2.a.b
Appendix precedentis membri. Memb. 8. 314.1.c
Quantum integer predestinationis effectus à libero adul-
terio arbitrio pendeat. Memb. 9. 315.2.c.d
Appendix precedentis membri. Memb. 10. 318.1.c
Auctoris de predestinatione sententia. Memb. 11. 320.
1.c
Appendix precedentis membri. Memb. 12. 330.2.e
Epilogus quo dilucidius auctoris opinio explicatur.
Memb. 13. 336.1.a
Utrum Christus per sua merita causa fuerit predestina-
tionis nostra. disput. 2. 339.1.c
Utrum ex parte reprobi dectur causa reprobationis. disput.
3. 342.1.b.c
Utrum predestinatio sit certa. art. 6. 347.2.e
Utrum numerus predestinatorum sit certus. articulo 7.
347.2.f
Utrum predestinatio adiuuari possit precibus Sancto-
rum. artic. 8. 348.2.c.d

QVÆSTIO XXIII.

Quid sit in Deo liber vita, & num à predestinatione
differat. disput. unica. 349.1.c

QVÆSTIO XXV.

Utrum in Deo sit potentia. artic. 1. disput. 1. 350.2.a
Utrum executiva potentia in Deo distinguitur ab eius
intellectu & voluntate. disput. 2. ibid. 2.b.c
Utrum potentia Dei sit infinita. artic. 2. 352.1.b
Utrum Deus sit omnipotens. artic. 3. ibidem 1.d
Utrum Deus possit efficere quod praeiudicium non fuerint.
artic. 4. 354.1.b
Utrum Deus possit facere, quae non fecit. art. 5. 355.2.e.f
Utrum Deus possit facere meliora ea quae fecit. artic. 6.
356.1.c

QVÆSTIO XXVI. nihil habet.

QVÆSTIO XXVII.

Utrum in diuinis sit processio, simulque de erroribus Arj,
Sabellij & aliorum Hereticorum. art. 1. disput. 1. 359.
1.a
Ex veteri testamento aduersus Iudaos & Hereticos de-
monstratur Christum verum Deum esse Patri consub-
stantialem. disput. 2. 361.1.e
Idem ex nouo testamento definitionibusque Ecclesiae ad-
Molina D. Thom.

uersus Hereticos omnes Christi diuinitatem negan-
tes demonstratur. disput. 3. 368.2.d.e
Quod Spiritus sanctus verus sit Deus Patri & Filio
consubstantialis aduersus Arium & Macedonium.
disput. 4. 371.1.d.e
Esse in Deo sanctissimam Trinitatem personarum ad-
uersus Iudaos & Sabellianos. disput. 5. 372.1.c
De significatiuocabuli Verbum. disput. 6. 373.2.c
De verbo, dicente, ac dicere. disput. 7. 374.2.c
Utrum in rebus creatis verbum mentis distinguitur ab
actu intelligendi, & an sint idem dicere, & intelligen-
re. disput. 8. 376.1.a.b
Argumenta partis affirmantis. Memb. 1. 376.1.b
Quatuor de verbo sententia, & quae earum vera sit.
Memb. 2. ibidem 2.c
Quae sit necessitas constituendi verbum. Membrum 3.
379.2.d
Argumenta initio quaestiones proposita soluantur. Mem-
brum 4. 382.1.a
Utrum processio aliqua in diuinis generatio dici possit.
artic. 2. ibidem 2.f
Utrum in diuinis sit alia processio à generatione Verbi.
artic. 3. disput. 1. 386.1.a
Utrum in nobis per operationem voluntatis aliquis ter-
minus producat. disput. 2. ibid. 1.d
Sitne per amorem res amata in amate. disput. 3. 387.1.a
Uterior declaratio duarum processionum diuinarum.
disput. 4. ibidem 1.e
Utrum in diuinis processio amoris, Spiritus sancti sit.
generatio. artic. 4. 390.2.e
Utrum sint plures processionis in diuinis quam duae.
artic. 5. disput. 1. 392.2.e.f
An processionis diuinae sint per intellectum & volunta-
tatem. disput. 2. 393.1.a.b

QVÆSTIO XXVIII.

Utrum in Deo sint aliqua relationes reales. articulo 1.
396.1.d.e
Utrum in Deo relatio sit idem quod sua essentia. artic. 2.
disput. 1. 397.1.a.b
Utrum attributa diuina ex natura rei distinguantur in-
ter se, & à diuina essentia. disput. 2. ibid. 2.a
Utrum attributa diuina inter se, & à diuina essentia ra-
tione distinguantur. disput. 3. 401.1.e
Utrum singulis attributis & essentiae diuinae, omnia &
singula reliqua essentialia sint. disput. 4. 404.1.e
Utrum relationes diuinae ex natura rei distinguantur à
diuina essentia. disput. 5. 405.1.e
Utrum relationes diuinae sint de intrinseca ratione ef-
sentiae: & de contrario essentiae de intrinseca ratione
relationum. disput. 6. 408.2.b
Utrum relationes quae sunt in Deo ad inuicem distin-
guantur realiter. artic. 3. disput. 1. 411.1.b
Exponitur principium illud, quod sunt eadem vni ter-
tio sunt eadem inter se. disput. 2. ibid. 2.b.c
Modus discernendi sophismata à veris syllogismis inter-
minis diuinis. disput. 3. 413.1.e
Utrum in Deo sint tantum quatuor relationes reales.
artic. 4. disput. 1. 414.2.b

Index Articulorum

Utrum diuina relatio in communi uniuocam quippiam sit, an analogum ad singulas quatuor relationes diuinas. disput. 2. 415.1.d

QVÆSTIO XXIX.

In artic. 1. 3. & 4. item in 4. quæstionis sequentis
Quid sit persona, & an in diuinis sit concedenda. disp. 1. 415.2.b.c
Quid dicas persona de formali. disput. 2. 416.1.f
Utrum sic in diuinis concedimus esse tres personas, ita concedendum sit esse tres substantias. artic. 2. disput. 1. 418.2.a
Utrum concedendum sit, in Deo esse tria supposita & tres hypostases. disput. 2. 420.1.a.b
Utrum in Deo tres sint substantia. disputatione 3. ibi. 2. a

QVÆSTIO XXX.

Utrum in diuinis sint plures persona. articulo 1. 425.1.e
Utrum in Deo sint plures persona quam tres. articulo 2. ibid. 2. b.
Utrum termini numeralis ponant aliquid in diuinis. articulo 3. & 4. 426.1.c

QVÆSTIO XXXI.

Utrum sit sanctissima, & gloriosissima Trinitas in diuinis. artic. 1. 426.2.b
Utrum filius sit alius à Patre. artic. 2. ibidem 2.e
Utrum dictio exclusiua Solus addenda sit termino essentiali in diuinis. artic. 3. 427.2.b
Utrum dictio exclusiua possit adiungi termino persone. artic. 4. 428.2.a

QVÆSTIO XXXII.

Utrum sanctissima Trinitas personarum possit per rationem naturalem cognosci. artic. 1. 429.1.c
Utrum sint ponenda notiones in diuinis. art. 2. disput. 1. 432.2.e
Examinantur Gregorij Ariminensis & Aureoli opiniones circa notiones proprietatesque personales. disput. 2. 434.1.e
Utrum paternitas & spiratio actiua re distinguantur ab inuicem. disput. 3. 435.2.b
Quænam predicata dicantur de notionibus & ceteris predicatis, quæ reperiuntur in Deo. disputatione 4. 437.1.d
Utrum sint quinque notiones. articulo 3. disputatione 1. 438.1.a
Utrum hac enunciatio uera sit, Paternitas est spiratio. disput. 2. 439.1.b
Utrum liceat contrariè opinari de notionibus. artic. 4. ibidem 2. c.

QVÆSTIO XXXIII.

Utrum Patri competat esse principium. artic. 1. disput. 1. 439.2.f

Utrum hæc sit uera, Pater est principium totius Deitatis. disput. 2. 440.1.e
Utrum concedendum sit Patrem esse causam Filij & Spiritus sancti. disput. 3. ibidem 2.d
Utrum hæc concedenda sint, Filius est principatus, Pater est auctor Filij, Filius est auctor Spiritus sancti. disput. 4. 441.1.f
Utrum hoc nomen Pater sit nomen propriè diuine persone. artic. 2. ibid. 2.d
Utrum Pater per prius dicatur in diuinis secundum quod sumitur personaliter. artic. 3. 442.1.a
Utrum esse ingeneratum sit Patri proprium. articulo 4. ibidem 2. e

QVÆSTIO XXXIII.

Utrum Verbum in diuinis sit nomen personale. artic. 1. & 2. disput. unica. 444.1.a
An Verbum diuinum procedat ex cognitione essentie, personarum & creaturarum, an ex cognitione solius essentie. artic. 3. disput. unica. 445.1.c

QVÆSTIO XXXV.

Utrum imago personaliter dicatur in diuinis, sitque nomen proprium filij. in artic. 1. & 2. disput. unica. 448.1.4

QVÆSTIO XXXVI.

Utrum nomen Spiritus sanctus sit proprium nomen alicuius persone. artic. 1. 448.2.f
Utrum Spiritus sanctus procedat à filio. artic. 2. disput. 1. 449.2.a
Num dogma fidei sit Spiritum sanctum etiam à Filio procedere, ut Latina Ecclesia profitetur. disputatione 2. 450.1.b.c
Utrum si Spiritus sanctus à Filio non procederet, ab eo re distingueretur. disput. 3. 456.1.d.e
Utrum Spiritus sanctus procedat à Patre per Filium. artic. 3. 460.1.b.c
Utrum Pater & Filius sint unum principium Spiritus sancti. artic. 4. disput. 1. ibid. 2.a
Utrum hæc sit propria, Pater & Filius sunt unum principium Spiritus sancti. disput. 2. ibid. 2.c.d
Aliquæ regule, quibus propositiones aliquæ Catholice in hac materia inmittuntur. disput. 3. 465.1.d
Examinatur an limitationes quædam admittende sint circa regulam traditam. disput. 4. 468.1.c
Utrum Spiritus sanctus procedat à Patre & Filio, quatenus sunt plures an quatenus sunt unum. disput. 5. 471.1.c
Utrum pater quatenus principium Filij, & Filius quatenus principium Spiritus sancti sint plura principia. disput. 6. 472.1.c

QVÆSTIO XXXVII.

Utrum amor sit proprium nomen Spiritus sancti. art. 1. 472.2.c

& Disputationum.

Virum Pater & Filius diligant se Spiritu sancto. artic. 473. 1. b. c.

QVAESTIO XXXVIII.

Virum donum sit nomen personale proprium Spiritus sancti. in arti. 1. & 2. disput. unica. 474. 2. b.

QVAESTIO XXXIX.

Virum in diuinis essentia sit idem quod persona. artic. 1. 475. 2. c.

Virum dicendum sit tres personas esse vnius essentia. artic. 2. ibid. 2. d. e.

Virum nomina essentialia praedicentur singulariter de tribus personis. artic. 3. disput. 1. 476. 1. a. b.

Virum concedendum sit tres personas diuinas esse tria entia, & utrum Pater omnem realitatem ac entitatem, quam habet communicet Filio. disputacione 2. ibid. 2. a.

Virum hac concedenda sit, hic Deus est hic Deus, si pronomen a parte subiecti Filium demonstrat, & a parte praedicati Patrem. artic. 4. disput. 1. 477. 1. d. e.

Virum de hoc Deo individuo tribus personis communi verè dicatur generare & generari, spirare & spirari. disput. 2. 478. 1. e.

Virum nomina essentialia in abstracto possint supponere pro personis. artic. 5. 479. 1. a.

Virum personae possint praedicari de omnibus essentialibus artic. 6. 479. 2. c. d.

Virum essentialia sint approprianda personis, conuenienterque approprientur. in artic. 7. & 8. disput. unica. 479. 2. e.

QVAESTIO XL.

Virum relatio sit idem quod persona. art. 1. 480. 1. d.

Quousque qualisve compositio in diuinis personis admittenda. artic. 2. disput. 1. 480. 1. e.

Virum personae diuinae constituantur & distinguantur per relationes. disput. 2. qua habet haec membra

Eorum examinatur sententia, qui personas diuinas per proprietates absolutas constitui affirmant. Memb. 1. 482. 1. f.

D. Bonaventurae & D. Thomae opiniones circa constitutionem diuinarum personarum. Memb. 2. 484. 1. e.

Auctoris sententia. Memb. 3. 485. 2. d.

Argumenta aliorum diluuntur. Memb. 4. 488. 2. a. b.

Virum abstractis per intellectum relationibus a personis adhuc remaneant hypostases. artic. 3. 489. 1. e.

Virum actus notionales praecognoscantur proprietatibus artic. 4. 489. 2. a. b.

QVAESTIO XLI.

Virum actus notionales sint attribuendi personis. art. 1. 489. 2. c.

Virum actus notionales sint voluntatis, & primo de Filij generatione. artic. 2. disput. 1. ibidem 2. e. f.

Virum volitio concipitans qua Pater vult generationem

nostro intelligendi more antecedit generare, quasi Pater prius generare velit, quàm generet. disput. 2. 491. 2. f.

Virum productio Spiritus sancti sit voluntaria. disput. 3. 493. 1. e.

Virum actus notionales sint de aliquo. artic. 3. disput. 1. 494. 1. a.

Virum Filius sit ex substantia Patris tamquam ex materia. disput. 2. ibid. 2. c.

Virum in diuinis sit potentia respectu actuum notionali-um. artic. 4. 495. 1. f.

Virum potentia ad generandum dicat essentiam, an relationem. artic. 5. 496. 2. e.

Virum actus notionalis ad plures personas terminari possit quasi esse possint plures Filij, aut plures Spiritus sancti. artic. 6. 499. 2. a.

QVAESTIO XLII.

Virum equalitas locum habeat in diuinis. artic. 1. disput. 1. 499. 2. d.

Virum equalitas & dissimilitudo in diuinis sint relationes reales an rationis. disput. 2. 500. 2. d.

Virum persona procedens sit coaeterna suo principio ut Filius Patri. artic. 2. 502. 2. f.

Virum in diuinis personis sit ordo natura. artic. 3. 503. 1. d.

Virum Filius sit equalis Patri secundum magnitudinem. artic. 4. 505. 1. a.

Virum Filius sit in Patre & e conuerso. artic. 5. ibidem 2. b. c.

Virum Filius sit equalis Patri secundum potentiam. artic. 6. disput. 1. 506. 1. a.

Virum relatio in diuinis dicat perfectionem. dis. 2. ibid. 2. c.

QVAESTIO XLIII.

Virum alicui personae diuinae conueniat mitti. artic. 1. 510. 1. d.

Virum missio sit aeterna an temporalis. artic. 2. ibid. 2. b.

Virum missio inuisibilis diuinae personae sit solum secundum donum gratiae & datum facientis. artic. 3. 511. 1. c.

Virum patri conueniat mitti. artic. 4. 512. 2. f.

Virum filio conueniat inuisibiliter mitti. artic. 5. ibid. 2. f.

Virum missio fiat ad omnes, quod sunt participes gratiae. artic. 6. ibidem 2. f.

Virum Spiritui sancto conueniat visibiliter mitti. art. 7. disput. 1. 513. 1. a.

Virum quatuor illa signa visibilis missionis Spiritus sancti fuerint verè illa res quae apparebant, an similitudines solum earum. disput. 2. ibidem 1. e.

Virum persona diuina non mittatur nisi ab ea quae procedit aeternaliter. artic. 8. 514. 1. e.

Hic definit materia de gloriosissima Trinitate.

QVAESTIO XLIIII.

Virum sit necessarium omne ens esse creatum a Deo. art. 1. 515. 1. a.

Index Articulorum

Virum materia prima sit creata à Deo. artic. 2. 516.2.d
Virum causa exemplaris sit aliquid propter Deum. artic. 3. 517.1.f
Virum Deus sit causa finalis omnium. artic. 4. 518.2.a

QVÆSTIO XLV.

Virum creare sit ex nihilo aliquid facere. artic. 1. 517.2.b
Virum Deus possit aliquid creare. artic. 2. 519.2.d
Virum creatio sit aliquid in creatura. artic. 3. 520.1.a
Virum creati sit proprium compositorum & subsistentium. artic. 4. 521.2.b
Virum solius Dei sit creare propria virtute. artic. 5. disput. 1. 521.2.c
Virum creatura saltem tamquam instrumentum possit divina potentia attingere creationem alicuius rei. disput. 2. 525.1.a
Virum creare sit proprium alicuius persona. artic. 6. 527.2.a
Virum in creaturis sit necesse inueniri vestigium sanctissime Trinitatis. artic. 7. 528.2.c
Virum creatio admisceatur in operibus nature & agit. artic. 8. 529.1.a

QVÆSTIO XLVI.

De principio duracionis rerum creaturarum. 529.1.c

QVÆSTIO XLVII.

De rerum distinctione in communi. ibid. 1.d

QVÆSTIO XLVIII.

De distinctione mali à bono. disput. unica. 529.1.f

QVÆSTIO XLIX.

De causamali. disput. unica. 530.1.f

QVÆSTIO L.

De substantia Angelorum absolute. 531.1.a
Virum Angelus sit omnino incorporeus. artic. 1. ibidem 1.f
Virum Angelus sit compositus ex materia & forma. artic. 2. 537.1.c
Virum Angeli sint in aliquo magno numero. artic. 3. disput. 1. 538.1.b
Virum Angeli sint in maiori numero quam homines qui sunt fuerunt & erunt. disput. 2. 539.1.f
Virum Angeli differant specie. artic. 4. ibid. 2.f
Virum Angeli sint incorruptibiles. artic. 5. 542.2.b

QVÆSTIO LI.

Virum Angeli habeant corpora naturalia sibi unita. 544.1.a
Virum Angeli assumant corpora. artic. 2. disput. 1. ibid. 1.b
Quid sit Angelos assumere corpora, cuiusque natura ea corpora sint, & num Deus aliquando corpus similiter assumpserit. disp. 2. 545.1.a
Virum Angeli in corporibus assumptis opera vite exerceant. artic. 3. 546.2.a

QVÆSTIO LII.

Virum Angelus sit in loco. artic. 1. disput. unica, que habet hec membra.
De variis modis existendi in loco, membr. 1. 547.1.e
Quod substantia ipsa Angeli sit in loco, nec tamen sit in omni loco. membr. 2. 548.1.e
D. Thoma eorumque qui illum sequuntur sententia circa modum, quo Angelus in loco existit. membrum 3. 549.2.c
Nonnulla qua aduersus sententiam D. Thoma difficultatem faciunt. membrum 4. 552.1.c
Auctoris sententia. membrum 5. 554.1.a
Virum vnus Angelus possit esse simul in pluribus locis. artic. 2. 555.2.c
Virum plures Angeli possint simul esse in eodem loco. artic. 3. 557.2.c

QVÆSTIO LIII.

Virum Angelus possit moueri localiter. artic. 1. 558.1.f
Virum Angelus quando mouetur ab extremo in extremum transeat per medium. artic. 2. 560.1.d
Virum motus Angeli sit in instanti. artic. 3. 561.1.c

QVÆSTIO LIIII.

Virum intelligere Angeli sit eius substantia. artic. 1. 563.1.b
Virum intelligere Angeli sit eius esse. artic. 2. 563.2.b
Virum potentia intellectiua Angeli sit eius essentia. ibidem 2.c
Virum in Angelo sit intellectus agens & possibilis. artic. 4. 563.2.d
Virum in Angelo sit sola intellectiua cognitio. artic. 5. 565.1.e

QVÆSTIO LV.

Virum Angeli cognoscant omnia per suam substantiam. artic. 1. ibidem 2.c.d
Virum in nobis & in Angelis concedenda sint species, quibus cognitio fiat. artic. 2. disput. 1. 566.1.c
Virum Angeli cognoscant per species à rebus acceptas. disp. 2. qua habet hec membra. Sententia Scoti & ceterorum, qui Angelos sentiunt à rebus species accipere. membrum 1. 569.1.c
D. Thoma & ceterorum sententia, qui Angelos accipere à rebus species negant. membrum 2. 571.1.a
Fluuntne species Angelorum ab eorum essentia. membrum 3. 572.1.c
Quid circa opinionem Scoti difficultatem faciat, & qua ratione defendi valeat. membrum 4. 573.1.b
Quenam circa opinionem D. Thoma difficultatem faciant, & qua ratione defendi possit. membr. 5. 574.2.a
Virum superiores Angeli intelligant per species magis uniuersales quam inferiores. artic. 3. 576.1.d

QVÆSTIO LVI.

Virum Angelus cognoscat seipsum. artic. 1. disputat. 1. 579.1.a

Virum

& Disputationum.

Virum Angelus cessare possit à cognitione sui, & naturali Dei. disp. 2. 580.1.c
Virum vnus Angelus alium cognoscat. artic. 2. ibid. 2.c
Virum Angelus per sua naturalia Deum cognoscere possint. artic. 3. 582.1.a

QVÆSTIO LVII.

Virum Angeli cognoscant res materiales. art. 1. 584.1.e
Virum Angelus cognoscat singularia art. 2. ibid.1.f
Virum Angelus cognoscant futura. art. 3. 584.2.b
Virum Angeli cognoscant cogitationes cordium. artic. 4. 585.1.e
Virum Angeli cognoscant naturaliter mysteria gratia. artic. 5. disp. 1. 589.1.e
Quosque Angeli supernaturaliter cognouerint mysteria gratia. disp. 2. 594.1.b

QVÆSTIO LVIII.

Virum intellectus Angeli quandoque sit in potentia, quandoque in actu. artic. 1. 596.1.a.b
Virum Angelus simul possit multa intelligere. artic. 2. disp. 1. ibid.2.b
Virum Angelus cognoscere simul possit omnia, quorum habet species. disp. 2. 597.1.e.f
Virum Angelus cognoscat discurrendo. artic. 3. 599.2.d
Virum Angeli intelligant componendo ac diuidendo. artic. 4. 600.2.f
Virum in intellectu Angeli possit esse falsitas. artic. 5. 601.2.a
Virum in Angelis sit cognitio matutina & vespertina. art. 6. & 7. 2.c.d

QVÆSTIO LIX.

Virum in Angelis sit voluntas ab intellectu distincta, & aq̄ue liberi arbitrij rationem sortiatur. art. 1. 2. & 3. 602.1.b.c
Virum in Angelis sit irascibilis & concupiscibilis. artic. 4. ibid.1.f

QVÆSTIO LX.

Virum in Angelis sit amor seu dilectio tum naturalis tum electiua. artic. 1. ibid.2.e
Virum Angelus diligat seipsum dilectione naturali & electiua. artic. 3. 603.1.a.b
Virum Angelus diligat alium sicut seipsum. artic. 4. ibid.1.c
Virum Angelus naturali dilectione diligat Deum plus quam se ipsum. 603.1.d.e

QVÆSTIO LXI.

Virum Angeli habeant causam sui esse. artic. 1. 603.1.e.f

Virum Angelus sit productus à Deo ab eterno. artic. 2. ibid.2.c
Virum Angeli sint creati ante mundum corporeum. artic. 3. ibid.2.e
Virum Angeli sint creati in cælo empyreo. artic. 4. 608.2.b

QVÆSTIO LXII.

Virum Angeli fuerint in sua creatione besti. artic. 1. 608.2.d.e
Virum Angelus indigerit gratia ad hoc, quod conuerteretur ad Deum. art. 2. 609.1.e.f
Virum Angeli sint creati in gratia. art. 3. 609.2.a
Virum Angelus creatus suam beatitudinem meruerit. artic. 4. 611.2.b
Virum Angelus statim post vnum actum meriti beatitudinem habuerit. art. 5. 613.1.b
Virum Angeli sint consecuti gratiam & gloriam secundum quantitatem suorum naturalium. artic. 6. 613.1.b.c
Virum in Angelis beatis remaneat cognitio naturalis. artic. 7. ibid.2.c
Virum Angelus beatus peccare possit. artic. 8. ibid.2.d
Virum Angeli beati in beatitudine possint proficere. artic. 9. ibid.2.f

QVÆSTIO LXIII.

Virum malum culpe possit esse in Angelis. artic. 1. 614.1.d.e
Virum Luciferi peccatum fuerit superbia, appetieritque esse vt Deus. art. 2. & 3. disputatio vnica que habet hæc membra.
Sententia D. Thomæ & sectatorum eius. membrum 1. 614.2.b.c
Sententia Scoti & Gabrielis, illiusque impugnatio. membrum 2. 616.1.e
Explicatur in quo sensu appetere potuerit Angelus se esse æqualem Deo, & in quo non: ad concordiamque reducuntur D. Thomas & Scotus. membrum 3. 617.2.b
Referuntur tres alie sententia, D. Bonauentura, Durandi & quorundam, qui ruinam Angelorum ex reuelatione incarnationis Angelis facta occasionem sumpsisse arbitrantur. membrum 4. 618.1.b
Auctoris sententia. membrum 5. 620.1.a
Virum aliqui demones sint naturaliter mali. artic. 4. 622.2.b
Virum diabolus in primo instanti sua creationis fuerit malus per culpam propriæ voluntatis. art. 5. ibid. 2. e. f.
Virum aliqua mora fuerit inter creationem & lapsum Angeli. artic. 6. 624.2.a
Virum Angelus supremus inter peccantes, fuerit supremus inter omnes. art. 7. 627.2.a.b
Virum peccati primi Angeli fuerit aliis causa peccandi. art. 8. 628.2.d
Virum tot Angeli peccauerint quot permanferint. artic. 9. 628.2.d

QVÆ

Index Articulorum

QVÆSTIO LXIII.

- Virum intellectus demonum sit obnebratus per priuationem omnis veritatis. artic. 1. 628.2.e.f*
Virum voluntas demonum sit obstinata in malo. artic. 2. disp. 1. 629.1.d
De causa obstinationis demonum. disputatione 2. 631.2.a
Virum dolor sit in demonibus. artic. 3. disputat. 1. 634.1.c
Virum dolor & tristitia demonum de beatitudine amissa pertineat ad penam damni an sensu. disp. 2. 634.2.a.b
Virum in demonibus de re aliqua possit esse gaudium & delectatio. artic. 3. 635.2.b
Virum aer istius sit locus penalis demonum. artic. 4. 636.1.a

QVÆSTIO CVI.

- Virum vnus Angelus illuminet alium, & simul de locutione Angelorum. artic. 1. disputatione vnica. 636.2.a*
Virum Angelus moueat voluntatem alterius. artic. 2. 639.2.e
Virum Angelus inferior superiorem illuminare possit. artic. 3. 640.1.b
Virum Angelus superior illuminet inferiorem. artic. 4. ibid. 1.d

QVÆSTIO CVII.

- De Locutione Angelorum. 640.1.e.f*

QVÆSTIO CVIII.

- De hierarchiis & ordinibus Angelorum disputatione vnica. 640.1.f*

QVÆSTIO CIX.

- De ordinatione malorum Angelorum. disputat. vnica. 642.2.c.d*

QVÆSTIO CX.

- Virum creatura corporalis administraretur per Angelos. artic. 1. 643.1.d*
Virum materia corporalis obediat Angelis ad nutum. artic. 2. 643.2.e
Virum corpora obediant ad motum localem. artic. 3. 644.1.e
Virum Angeli possint miracula facere. artic. 4. 644.1.f

QVÆSTIO CXI.

- Virum Angelus possit illuminare hominem. ar. 1. 644.2.e*
Virum Angeli possint immutare voluntatem hominis. artic. 2. 645.1.a

- Virum Angelus possit immutare imaginationem hominis. artic. 3. ibid. 1.d*
Virum Angelus immutare possit sensum humanum. artic. 4. 646.1.d

QVÆSTIO CXII.

- De missione Angelorum disputatione vnica. 647.1.d*

QVÆSTIO CXIII.

- De custodia Angelorum disputatione vnica. 648.2.c*

Hæ ferè sunt quæ ex Diuo Thoma quæstiones explicantur. Reliquæ sunt in tractatum de opere sex dierum disputationes.

- Num sex dies illi, de quibus Genesios 1. fuerint iusti dies naturales. disp. 1. 651.1.a.b*
Qua sint producta à Deo ex nihilo, per creationemve presè sumptam. disp. 2. 657.1.d
Ex dictis dua extrema sententia circa cælum empyreum exploduntur: ex Scripturisq; corroboratur id cælum esse constituendum. disp. 3. 659.1.a
Ex dictis eorum etiam sententia exploditur, qui Deum à principio produxisse solum materiam informem asseruerunt. disp. 4. 662.1.e.f
Diluuntur obiectiones quadam aduersus nostram sententiam. disp. 5. 663.2.e
Expositio verborum, quibus Genesios 1. numerantur ea quæ facta sunt ex nihilo. disp. 6. 665.2.a
De luce primo die facta, deque ipso primo die. disp. 7. 667.1.b
Nonnulla scitu non indigna colliguntur. disputat. 8. 670.1.f
Expositio textus circa productionem lucis ac diem primum. disp. 9. 674.1.b
De opere secunda diei, & num aquæ, quæ sunt supra firmamentum sint eiusdem rationis cum iis, quæ sunt infra firmamentum, & de numero calorum. disp. 10. 675.2.b
De priori parte operis tertia diei, nempe de congregatione aquarum in locum vnum, & num post eam congregationem terra discooperata elenatior sit quam mare. disp. 11. 678.2.b
De posteriori parte operis tertia diei, de productione videlicet plantarum. disp. 12. 684.1.b
Virum tertia die producta fuerint planta noxia. disput. ibid. 2.a
13. 685.2.a
Quo mense & quo die conditus fuerit hic mundus. disputat. 14. 686.2.f
De opere quarta diei, de productione videlicet solis, lune & stellarum. disp. 15. 688.2.a
Explanatio contextus, in quo opus quarta diei traditur. disput. 16. 689.1.a
De opere quinti diei, piscium videlicet, animique productione. disp. 17. 689.1.a
Virum volucres ex aquis sint producta. disp. 18. ibid. 1.e.f
Expositio

Expositio contextus sacri. disp. 19. 690.1.a
 De priori parte operis sexta diei, nempe de productione
 eorum animalium terrestrium, quae mente praedita
 non sunt. disp. 20. ibid. 1.d
 De posteriore parte operum sexta diei, nempe de produ-
 ctione primorum parentum. disp. 21. ibid. 2.f
 Quo die producta fuerit Eva. disp. 22. 691.2.e
 Quo in loco producti fuerint primi parentes. disp. 23.
 692.2.b
 Virum Adamus cum pluribus costis quam ceteri homi-
 nes productus fuerit. disp. 24. ibid. 1.e
 De scientia primorum parentum. disp. 25. 693.2.a
 Virum primi parentes, eorumque posterum in statu inno-
 centiae potuerint decipi. disp. 26. 695.1.d
 An primi parentes in gratia & iustitia originali fue-
 rint conditi. disp. 27. 696.2.d
 Virum homines in statu innocentiae essent immortales
 & impassibiles, & de effectu fructus ligni vitae. di-
 sp. 28. 701.1.d
 Virum in statu innocentiae fuisset generatio per maris
 & feminae commixtionem, mansissetque integritas
 in femina. disp. 29. 705.1.a
 Virum in statu innocentiae homines statim geniti ha-
 buissent perfectum usum membrorum, & rationis:
 totaque femina quot masculi nascerentur. disput. 30.
 706.2.a
 Virum in statu innocentiae omnes homines fuissent equa-
 les, & de eorum dominio circa res alias. disput. 31.
 706.2.e
 Virum in statu innocentiae pueri in iustitia originali
 conciperentur, Adamoque non peccante iam ipse
 quam omnes eius posterum fuissent in gratia confirmati.
 disp. 32. 707.2.c
 Virum si Adamus non peccasset, Deus eosdem quos praedestinauit,
 praedestinasset, illique solum fuissent nati.
 disp. 33. 708.2.e

Et haec quidem sunt disputationes quae ad
 commentaria in primam partem
 D. Thomae pertinent.

Sequuntur disputationes libri Concordiae liberi ar-
 bitrii cum Gratiae donis: in quibus nos cum numerum
 seruauimus, quem auctor in eo opere seruauit, ut cum
 ab auctore in hoc opere passim iuxta numerum ab eo
 praefixum citentur, eas sic Lector facilius reperire possit.
 Haec autem disputationes usque ad 22. post 2. disp. art. 13.
 9. 14. inseruntur in Concordia.

De quaduplici humanae naturae eiusdemque liberi ar-
 bitrii statu, & quod ad supernaturalia etiam operali-
 teritas humana se extendat. disput. 3. 713.1.a
 Quoniamque vires liberi arbitrii in statu innocentiae se ex-
 tenderent. disp. 4. 715.1.b
 Quid extra statum innocentiae possit liberum arbitrium
 cum solo Dei concursu generali circa actiones singu-
 las, quae finem supernaturalem non transcendunt.
 disp. 5. 717.1.b
 Virum liberum arbitrium cum solo Dei concursu genera-

li aliquid possit, quod ad supernaturalem finem con-
 ducat. disp. 6. 718.1.b
 Virum liberum arbitrium cum solo concursu Dei gene-
 rali elicere, possit assensum fidei, quoad solam actus
 substantiam seu mere naturalem. disp. 7. 720.1.a
 Quibus supernaturalibus subsidiis liberum arbitrium
 indigeat ad elicendum credendi actum, qualis ad
 iustificationem est necessarius. disp. 8. 722.1.d.e
 Initium fidei ceterorumque actuum ad iustificationem
 pertinentem esse a Deo, quantum iustificatio colla-
 tiouque ipsius initij ab arbitrio nostro concursuque Ec-
 clesiae pendeat explicatur. disp. 9. 724.1.a
 An facienti ex suis naturalibus, quod in se est, semper
 Deus conferat sufficientia auxilia ad fidem & iusti-
 ficationem, an vero propter graua peccata interdum
 ea aliquibus denegat. disp. 10. 726.1.a.b
 Infidelitatis peccatum posse incurri etiam dum gratia
 praeueniens liberum non tangit arbitrium. disput. 11.
 729.1.c
 Num a sola praeueniens gratia proueniat, quod de duobus
 alter conuertatur, & alter non. disp. 12. 729.2.a
 De spe & cur necesse non sit seorsim a conditione de di-
 lectione Dei agere. disp. 13. 733.1.e
 Virum liberum arbitrium cum solo concursu generali
 attritionem & contritionem quoad solam actus sub-
 stantiam elicere valeat. disput. 14. quae habet haec
 membra.
 Communem Scholasticorum sententiam ad affirman-
 tem partem accedere. membrum 1. 733.2.e
 Contraria sententia eiusque fundamenta explicantur.
 membrum 2. 735.1.c.d
 Inter dilectionem Dei efficacem & uelleitatem conce-
 dendam esse dilectionem Dei absolutam sed ineffi-
 cacem. memb. 3. 736.1.f
 Quam dilectionem contritio includat, & quid ad pro-
 positam questionem sit dicendum. membrum 4.
 738.2.d
 Diluuntur obiecta aduersus communem Scholasticorum
 sententiam. memb. 5. 740.1.e
 Quaedam Concilia antiqua circa haec tenent dicta expo-
 nuntur, liberiisque arbitrii ad singulas supernatura-
 les actiones concluditur. disp. 15. 742.2.c
 De uiribus liberi arbitrii ad implendam legem uniuersa-
 lam, etiam sub ueniali culpa obligantem. disput. 16.
 745.2.a
 De uiribus liberi arbitrii ad implendam legem totam
 quae sub lethali culpa obligat, necnon partes uniuersa-
 lae legis. disp. 17. 746.1.b
 Nonnulla Scripturae testimonia, quae cum arbitrii liber-
 tate pugnare uidebantur, ex dictis exponuntur. di-
 sp. 18. 748.1.d
 De uiribus liberi arbitrii cum solo concursu Dei gene-
 rali, ad non succumbendum in quocumque temporis
 momento grauibus temptationibus, & ad singula alia
 difficilia mere naturalia superanda. disp. 19. quae ha-
 bet haec membra. In quo posita sit difficultas expli-
 catur, & prima ea de re sententia explicatur. mem-
 brum 1. 749.1.b
 Secunda de eadem re sententia explicatur. membrum 2.
 750.1.c

Que

Index Articulorum & Disputationum.

- Quae militent aduersus priorem sententiam, posterioremque confirment. membr. 3.* 752.2.b
- Rationes pro priori sententia aduersus posteriorem. membr. 4.* 754.2.b
- Ad rationes aduersus posteriorem sententiam quid responderi possit. membr. 5.* 755.1.a
- Quid de preposita difficultate sit sentiendum, solunturque rationes aduersus priorem sententiae propositae. membr. 6.* 756.1.b
- Potentia ad vitanda singula vel venialia vel lethalia peccata quae ratione cohaereat cum impotentia ad vitanda omnia. disp. 20.* 757.2.e
- Quaedam alia Scripturae loca explicantur, & cum arbitrij libertate consentire ostenduntur. disputat. 21.* 760.2.d
- Mens Dni Augustini circa libertatem per peccatum primi parentis ad bonum amissam explicatur. disp. 22.* 768.1.a
- In concordia hic inseritur disputatio qua libertas arbitrij demonstratur, quae est 3. super artic. 13. huius questionis 14. & alia deinceps vsque ad 11. & postea haec subiiciuntur.*
- Non Deum sed solum liberum arbitrium causam esse peccati ostenditur. disp. 30.* 763.1.e
- Ratio cur non Deus sed solum liberum arbitrium creatum sit causa peccati exponitur. disp. 31.* 765.1.a
- Maior dictorum explicatio, & an Deus autor sit dicendus actuum nostri arbitrij, & causa etiam materialis peccati. disp. 32.* 768.1.a
- Exponuntur nonnulla Scripturae loca, quae sentire videntur Deum esse causam peccati. disp. 33.* 772.1.c
- In Concordia subiicitur hic disputatio utrum si Deus ex naturae necessitate, eo precise modo cum libero arbitrio ad opera naturalia influeret quo re ipsa nunc liberè influit tolleretur contingentia rerum quae est 1. in questionem 14. artic. 13. deinde haec inseruntur.*
- De multiplicibus auxiliis particularibus & quae eorum peculiariter auxilia gratiae dicantur. disput. 35.* 774.2.a
- Quo pacto Deus ad supernaturales actus cum libero nostro arbitrio concurrat. disp. 36.* 775.1.e
- Particularia Dei auxilia magis explicantur, ac Soti & Vege circa haec opinio excluditur. disputat. 37.* 776.1.d
- Ad precedentem appendix, in qua res magis adhuc explicatur. disp. 38.* 778.1.a
- Discrimina duo inter concursum generalem cum libero arbitrio ad actus naturales, & auxilium gratiae praeuientis ad actus supernaturales, una cum maiori dictorum expositione. disputatione 39.* 784.1.a
- De variis acceptionibus gratiae praeuientis, operantis, cooperantis, & subsequens. disp. 40.* 785.1.c
- Quid D. Chrysostomus de gratiae praeuiente senserit. disp. 41.* 787.2.a
- Num motus gratiae experimento deprehendantur. disput. 42.* 788.1.c
- Utrum ad motus gratiae praeuientis intellectus & voluntas efficienter concurrant, & ordine & modo quo generentur. disp. 43.* 790.1.b
- Utrum credendi, sperandi, diligendi, ac penitendi actus efficienter emanent à Theologicis habitibus in eo instanti quo ad ipsos ultimo disponunt, & quid sit iustificatio. disp. 44.* 793.1.c
- In Concordia subiiciuntur hic disputatio de radice contingentiae, quae est 12. in hanc questionem & articulum, & sequentes quae ad totam hanc questionem pertinent & disputat. 1. & 2. in 6. art. quest. 19. quae de prouidentia & praedestinatione atque reprobatione in questione 22. & 23. disputantur. Hoc autem solum membrum disputationis de praedestinatione fufius in Concordia quam in hoc opere habetur: ideoque illud etiam visum est adiungere.*
- Traditur ratio conciliandi aliqua ex parte Patres, exponendiq. sacras Scripturas, quae de praedestinatione loquuntur, sententiae auctoris magis adhuc explanatur. membrum ultimum, disput. de praedestinatione.* 799.2.b

DEO IESV CHRISTO LAUS.

COMMEN